

عنوان مقاله:

اثر برنامه نوری بر وزن اندام های بدن، سیستم ایمنی و نمره راه رفتن در جوجه های گوشتی

محل انتشار:

دوفصلنامه علوم درمانگاهی دامپزشکی ایران، دوره 17، شماره 1 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

محمدرضا اکبری - گروه علوم دامی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شهرکرد

حسین مهربان - گروه علوم دامی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شهرکرد، شهرکرد، ایران

شهاب بهادران - گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شهرکرد

سیده ماندانا حسینی - گروه علوم دامی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شهرکرد، شهرکرد، ایران

خلاصه مقاله:

اثر برنامه نوری استفاده شده طی دوره پرورش بر وزن اندام های بدن، پاسخ های ایمنی، نمره راه رفتن و آزمون بی تحرکی القایی، طی آزمایشی با استفاده از ۹۰۰ قطعه جوجه گوشتی (راس ۳۰۸)، در سه سالن بررسی شد. در هر سالن ۳۰۰ قطعه جوجه به طور تصادفی در ۳۰ پن تخصیص یافت. از سن ۷ روزگی به بعد، برای سالن ۱ برنامه ۱۷L:۷D؛ برای سالن ۲ برنامه ۱۴L:۱۰D و برای سالن ۳ برنامه ۱۲L:۱۲D استفاده شد. برای بررسی پاسخ ایمنی از تزریق گلبول های قرمز خون گوسفند (SRBC) و آزمون حساسیت بازوفیلی پوستی (CBH) استفاده شد. برای شمارش تفریقی لوکوسیت ها نمونه های خون در ۴۰ روزگی جمع آوری و ارزیابی نمره راه رفتن و آزمون بی تحرکی القایی در ۴۱ روزگی انجام شد. در سن ۴۲ روزگی تعداد ۳۰ پرنده از هر سالن انتخاب و پس از کشتار، وزن لاشه و اندام ها اندازه گیری شد. کاربرد ۱۲ ساعت تاریکی در شبانه روز در مقایسه با ۷ یا ۱۰ ساعت، وزن دستگاه گوارش را کاهش و وزن بیضه ها را افزایش داد ($P < 0.05$). وزن چشم با افزایش ساعات تاریکی افزایش و درصد PCV با کاربرد ۱۰ یا ۱۲ ساعت تاریکی کاهش یافت ($P < 0.01$). استفاده از ۱۰ ساعت تاریکی در شبانه روز در مقایسه با دو برنامه دیگر، سبب بهبود پاسخ های ایمنی، نمره راه رفتن و مدت زمان آزمون بی تحرکی القایی شد ($P < 0.05$). به طور کلی، با توجه به نتایج این آزمایش، استفاده از ۱۰ ساعت تاریکی در شبانه روز طی دوره پرورش جوجه های گوشتی قابل توصیه است.

کلمات کلیدی:

برنامه نوری، سیستم ایمنی، نمره راه رفتن، بی تحرکی القایی، جوجه گوشتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1818346>

